

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Svk/4/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4022200530
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Valašiková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:4022200530.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD., LL.M., a členov senátu prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD. a JUDr. Vlastimila Pavlikovského, v právnej veci žalobcu: Y. D., nar. XX.XX.XXXX., B. I. XX, K., zastúpeného advokátom JUDr. Pavlom Gráčikom, Farská 40, Nitra, IČO: 51 721 554, proti žalovanému: Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, Tomášikova 14366/64A, Bratislava, IČO: 54 669 464 (pôvodne žalovaný: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, Bratislava, IČO: 30 416 094), za účasti pribratého účastníka konania: MH Invest, s.r.o., Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, IČO: 36 724 530, zastúpený advokátom JUDr. Allanom Böhmmom, Jesenského 2, Bratislava, IČO: 30 845 238 a osoby zúčastnenej na konaní: Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o., Vysoká 2/B, Bratislava, IČO: 48 302 392, zastúpenej advokátskou kanceláriou CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v.o.s., Na Poříčí 1079/3a, Praha 1, Česká republika, IČO: 256 02 381, za ktorú koná organizačná zložka: CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v.o.s., organizačná zložka, Staromestská 3, Bratislava, IČO: 51 034 166, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 16546/2016/B625-SV/36320/Pek zo dňa 10.06.2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k.: 21S/58/2022-499 zo dňa 25. apríla 2023, takto

rozhodol:

- Kasačná sťažnosť sa zamietá.
- Žalobcovi sa priznáva voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I. Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Nitre (ďalej aj ako „správny súd“) rozsudkom č. k. 21S/58/2022-499 zo dňa 25. apríla 2023 (ďalej aj ako „napadnutý rozsudok“) rozhodol tak, že podľa § 191 ods. 1 písm. d) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 16546/2016/B625-SV/36320/Pek zo dňa 10. 06. 2016 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) spolu s prvostupňovým rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky (ďalej len „prvostupňový správny orgán“ alebo „stavebný úrad“) č. OU-NR-OVBP2-2016/017367-011 zo dňa 15.04.2016, ktorým bolo žalobcovi oznámené, že bol vylúčený z konania vo veci žiadosti o stavebné povolenie na stavbu „Príprava strategického parku Nitra“ v rozsahu stavebných objektov „Objekty elektrických vedení NN“ a „Objekty elektrických vedení verejného osvetlenia“, s miestom stavby v katastrálnom území J., G., P. a Q. na tam označených pozemkoch, ktorú podala spoločnosť MH Invest s.r.o., a ktorá je vedená na stavebnom úrade pod č. OU-NR-OVBP2-2016/017367.

2. O trovách konania správny súd rozhodol tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech (súd žalobe vyhovel a žalobca bol úspešný i v kasačnom konaní, keď Najvyšší správny súd SR ako kasačný súd zrušil

uznesenie tunajšieho súdu č. k 11S/238/2016-265 zo dňa 12.12.2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 11S/238/2016-406 zo dňa 25.01.2022 a vec mu vrátil na ďalšie konanie), priznal právo na plnú náhradu trov konania, vrátane trov kasačného konania, a to s poukazom na ust. § 167 ods. 1 SSP a ust. § 467 ods. 3 SSP

3. Správny súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že bol viazaný uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní pod sp. zn. 4Svk/16/2022 zo dňa 19.10.2022 (ktorým zrušil uznesenie správneho súdu č. k. 11S/238/2016-265 zo dňa 12.12.2018 o odmietnutí žaloby žalobcu a vec mu vrátil na ďalšie konanie). Bolo teda povinnosťou správneho súdu vec meritórne prejednať a zaujať právne stanovisko k predmetu konania.

4. Následne správny súd zopakoval skutkový stav tak ako vychádzal z administratívneho spisu, pričom podotkol, že žalobca bol ako dotknutá verejnosť účastníkom viacerých zisťovacích konaní, ktoré sa týkali výstavby automobilového závodu v Nitre, resp. tejto výstavbe predchádzali. Uviedol, že v právnej teórii platí vo vzťahu všeobecných a osobitných právnych noriem derogačné pravidlo *lex specialis derogat legi generali* (špeciálny zákon ruší generálny zákon). Vzhľadom k uvedenému na posúdenie účasti žalobcu v stavebnom konaní bolo potrebné postupovať podľa ust. § 59 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“), ktorý je v stavebnom konaní zákonom špeciálnym vo vzťahu k zákonu č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 71/1967 Zb.“ alebo „správny poriadok“), ktorý predstavuje všeobecný predpis o správnom konaní. Poukázal pritom aj na § 140 stavebného zákona, podľa ktorého, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní. Z tohto zákonného ustanovenia je zrejmé, že na konanie vedené podľa stavebného zákona sa použijú pravidlá ustanovené správnym poriadkom len vtedy, ak sám stavebný zákon ako osobitný predpis neupravuje konkrétnu situáciu, resp. právnu otázku, inak.

5. Postavenie účastníka konania v tej - ktorej veci má tak iba ten subjekt, ktorému je takéto postavenie v príslušnom zákone výslovne priznané. Stavebný zákon v ust. § 59 definuje účastníkov stavebného konania, resp. upravuje okruh účastníkov tzv. pozitívnou enumeráciou, t. j. uvedením konkrétnych subjektov, ktorým postavenie účastníka v konaní priznáva. Podotkol, že v priebehu stavebného konania bolo nepochybné, že žalobca nie je stavebníkom predmetnej stavby, a preto nemôže byť účastníkom stavebného konania v zmysle ust. § 59 ods. 1 písm. a) stavebného zákona.

6. Podľa správneho súdu z predloženého administratívneho spisu, z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu zo dňa 15.04.2016 o vylúčení žalobcu zo stavebného konania a ani z napadnutého rozhodnutia žalovaného zo dňa 10. 06. 2016 nevyplýva, či a akým spôsobom správne orgány preverovali, resp. zisťovali, či by žalobca mal, resp. mohol byť účastníkom stavebného konania v zmysle ust. § 59 ods. 1 písm. b) stavebného zákona, podľa ktorého účastníkmi stavebného konania sú i osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté. Uvedené bolo potrebné podľa názoru správneho súdu zisťovať s poukazom na tvrdenia žalobcu v podanom odvolaní zo dňa 04.05.2016 proti rozhodnutiu stavebného úradu o vylúčení žalobcu zo stavebného konania.

7. V prípade, ak sa osoba domáha postavenia účastníka stavebného konania a tvrdí, že môže byť dotknutá na svojich právach (ako v tomto prípade žalobca), úlohou stavebného úradu bolo podľa správneho súdu posúdiť, či môže byť takéto osoba dotknutá na svojich právach stavebným povolením, pričom poukázal aj na ust. § 139 ods. 2 písm. c), d) stavebného zákona. Takáto osoba sa stáva účastníkom konania na základe jej tvrdenia a prihlásenia sa do konania a opak preukazuje stavebný úrad.

8. Podľa názoru správneho súdu z obsahu spisu, ale ani zo žalobou napadnutých rozhodnutí správnych orgánov nie je zrejmé ani to, na základe čoho dospeli k záveru, že i keď žalobca bol účastníkom zisťovacieho konania navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project“, neprináleží mu postavenie účastníka konania podľa ust. § 59 ods. 1 písm. c) stavebného zákona. Nie je postačujúce tvrdenie žalovaného, že navrhovaná činnosť - stavba „Príprava strategického parku Nitra“, nebola predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie a ani zisťovacieho konania, a preto žalobcovi neprináleží postavenie účastníka konania podľa uvedeného ustanovenia stavebného zákona.

9. Napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa správneho súdu neobsahuje žiadnu relevantnú skutkovú ani právnu argumentáciu k vyššie uvedeným tvrdeniam. Predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinnom do 30.06.2016 (ďalej len „zákon č. 24/2006 Z. z.“ alebo „zákon o EIA“) sú strategické dokumenty ako aj navrhované činnosti, nie stavby.

Pokiaľ sa žalobca domáhal účasti v stavebnom konaní práve podľa ust. § 59 ods. 1 písm. c) stavebného zákona z dôvodu, že bol účastníkom zisťovacieho konania (ako to výslovne vyplýva z jeho odvolania zo dňa 04.05.2016 proti rozhodnutiu stavebného úradu zo dňa 15.04.2016) a žalovaný bol toho názoru, že takéto postavenie žalobcovi nepatrí, bolo jeho povinnosťou sa s touto námietkou žalobcu riadne vysporiadať.

10. Záverom uviedol, že z rozhodovacej činnosti je správne súdu známe, že žalobca bol ako dotknutá verejnosť účastníkom viacerých zisťovacích konaní a okrem iného i zisťovacieho konania, v ktorom Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia vydal rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08.10.2015 o tom, že navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“, ktorú predložil navrhovateľ - Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu sa podľa ust. § 29 zákona č. 24/2006 Z. z. po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať. Účasťou v konaniach podľa tretej časti zákona č. 24/2006 Z. z. verejnosť získava automaticky aj účasti v následných povoľovacích konaniach, akými je i stavebné konanie. Podľa správneho súdu bolo zo strany žalovaného potrebné zrozumiteľne a jednoznačne vysvetliť vzťah medzi navrhovanou činnosťou „Automotive Nitra Project“ (ktorá sa po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať, čo je výslovne uvedené v rozhodnutí zo zisťovacieho konania zo dňa 08.10.2015) a stavbou „Príprava strategického parku“ (ktorej súčasťou sú i povoľované objekty, čo vyplýva i zo žiadosti o vydanie stavebného povolenia), ktorá podľa tvrdenia žalovaného nebola predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie a ani zisťovacieho konania. Na uvedené tvrdenie žalovaného totiž poukazoval i žalobca v správnej žalobe. Zároveň podotkol, že nie je dôvodné ani poukazovanie žalovaného na rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 3Svk/21/2021 zo dňa 30.11.2022, nakoľko tento sa týkal kolaudačného konania a nie stavebného konania, z ktorého bol žalobca vylúčený.

II. Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

11. Proti právoplatnému rozsudku správneho súdu podal žalovaný (ďalej ako „sťažovateľ“) z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. a), f), g) a h) SSP kasačnú sťažnosť a navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo eventuálne, aby konanie zastavil. Zároveň požiadal o náhradu trov konania v plnom rozsahu.

12. V súvislosti s nedostatkom právomoci správneho súdu (§ 440 ods. 1 písm. a/ SSP) sťažovateľ namietal, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je rozhodnutím procesnej povahy a v zmysle § 7 písm. e) SSP je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu výlučne v prípade, ak toto rozhodnutie mohlo mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania. V tomto prípade však uvedená podmienka podľa sťažovateľa splnená nebola, nakoľko žalobca nikdy v priebehu konania nešpecifikoval a nekonkretizoval, ako predmetné rozhodnutia mali, resp. mohli mať za následok ujmu na jeho subjektívnych právach. Z uvedeného dôvodu mal správny súd žalobu ako neprípustnú odmietnuť podľa § 7 písm. e/ v spojení s § 98 ods. 1 písm. g/ SSP. Poukázal pritom aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžk/1/2020 zo dňa 29.01.2020. Rovnako sťažovateľ považoval rozsudok správneho súdu za nedostatočne odôvodnený a nepreskúmateľný, keďže vyššie uvedené namietal už v priebehu konania, no správny súd sa touto námietkou nijako nezaoberal.

13. Sťažovateľ ďalej v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP namietal, že správne orgány svoje rozhodnutia dostatočne odôvodnili, riadne sa vysporiadali s námietkami a ich závery sú správne, udržateľné a preskúmateľné. Žalobca v stavebnom konaní nepreukázal, že by mu prináležalo postavenie účastníka konania v zmysle § 59 ods. 1 stavebného zákona. Sťažovateľ poukázal na to, že predmetná stavba sa realizovala na pozemkoch odlišných od pozemkov vo vlastníctve žalobcu a rovnako táto stavba nezasahuje a ani nesusedí s pozemkami vo vlastníctve žalobcu. Poukázal tiež na skutočnosť, že stavba, ktorá bola predmetom správneho konania posudzovaného v súdnom konaní nebola predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie a ani zisťovacieho konania, teda žalobca nemohol byť účastníkom konania ani v zmysle § 59 ods. 1 písm. c) stavebného zákona. Iná stavba povoľovaná v inom samostatnom konaní bola predmetom zisťovacieho konania, ktorého účastníkom bol aj žalobca, čo správne orgány riadne, jasne a zrozumiteľne popísali v rámci dôvodov uvedených v odôvodnení svojich rozhodnutí, na čo aplikoval správny súd nesprávnu právnu normu, konkrétne § 191 ods. 1 písm. d) SSP.

14. Sťažovateľ mal za to, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, keď na riadne a dostačujúco zistený skutkový stav podľa administratívneho spisu obsah právnej normy (§ 59 ods. 1 písm. b/ a c/ stavebného zákona) nesprávne interpretoval. Podľa neho podmienky na účasti v konaní podľa § 59 ods. 1 písm. b) stavebného zákona musia byť splnené kumulatívne. Pokiaľ žalobca namietal, že je vlastníkom pozemkov v katastrálnom území G., táto argumentácia podľa

sťažovateľa neobstojí. Uviedol, že pozemky žalobcu nie sú zasiahnuté predmetnou stavbou a nejde ani o susedné pozemky. Žalobca teda nenaplnil ani jednu z kumulatívnych podmienok uvedeného ustanovenia, pričom postačuje, že žalobca nenaplnil ani prvú z podmienok. Správny súd preto podľa sťažovateľa uvedenú normu aplikuje arbitrárne. Žalobca nie je vlastníkom stavby a ani nikdy netrdil a nepreukazoval aké konkrétne práva by mohli byť navrhovanou stavbou dotknuté.

15. Podľa sťažovateľa podmienky, ktoré musia byť naplnené, aby sa subjekt považoval za účastníka konania podľa § 59 ods. 1 písm. c) stavebného zákona vyplývajú z osobitného predpisu. Skutočnosť, že naplnením tejto podmienky sa sťažovateľ zaoberal dokazuje aj konštatovanie správneho súdu v bode 8 napadnutého rozsudku. Právne posúdenie pritom nebolo zo strany správneho súdu sťažovateľovi vytykané a rovnako ani nedostatočné zistenie skutkového stavu. Preto sťažovateľ považuje požiadavku správneho súdu na ďalšie odôvodnenie za arbitrárnu a nezákonnú, vyplývajúcu z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Podľa sťažovateľa sa správny súd odklonil od rozhodovacej praxe kasačného súdu (konkrétne napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžp/8/2012 zo dňa 30.01.2013, sp. zn. 6Sžp/6/2012 zo dňa 27.02.2013 a sp. zn. 7Sžo/21/2016 zo dňa 25.01.2018), nakoľko rozhodnutia o účastníctve v správnom konaní, ktoré už boli právoplatne skončené, neboli podľa ustálenej praxe súdov považované za predmet súdneho preskúmania. Na základe uvedeného mal sťažovateľ za to, že správny súd mal žalobu žalobcu odmietnuť alebo konanie zastaviť. Podľa uvedenej judikatúry mal totiž žalobca v prípade, že bolo správne konanie, v ktorom sa domáha preskúmania rozhodnutia správneho orgánu, právoplatne skončené, podať žalobu opomenutého účastníka. Možnosť podania žaloby opomenutého účastníka tak konzumuje možnosť podania všeobecnej správnej žaloby voči procesnému rozhodnutiu, ktorým bol žalobca z konania vylúčený v prípadoch, keď je správne konanie skončené právoplatným meritórnym rozhodnutím. K rovnakému záveru podľa sťažovateľa dospel aj najvyšší súd v konaniach sp. zn. 3Sžk/1/2020 zo dňa 29.01.2020 a sp. zn. 8Sžk/31/2019 zo dňa 18.12.2019. Záverom navrhol, aby v prípade splnenia podmienok podľa § 22 ods. 1 písm. a) a b) SSP bola vec postúpená veľkému senátu v zmysle ustanovenia § 466 ods. 1 SSP.

17. Ku kasačnej sťažnosti sa pribratý účastník vyjadril podaním zo dňa 16.10.2023, v ktorom uviedol, že správny súd podľa neho pri vydaní rozsudku nebral do úvahy ústavnoprávny a ľudský rozmer, princíp legitímneho očakávania, právnej istoty či právo vlastníť majetok. Súhlasil s názorom sťažovateľa, že žalobca nepreukázal ujmu na svojich právach a teda jeho účastníctvo nemohlo prichádzať do úvahy, vzhľadom na to, že zo zákona platí, že rozhodnutie orgánu verejnej správy o vylúčení subjektu z konania je ako rozhodnutie procesnej povahy spôsobilým predmetom súdneho prieskumu v prípade, že toto rozhodnutie mohlo mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania. V tomto konkrétnom prípade táto podmienka splnená nebola, žalobca totiž v priebehu konania nekonkretizoval, ako predmetné rozhodnutia mali, resp. mohli mať za následok ujmu na jeho subjektívnych právach.

18. Rozhodnutie správneho súdu považoval za nesprávne, nezrozumiteľné a neurčité, pričom súhlasil so sťažovateľom, že táto neurčitosť je v takej zásadnej miere a intenzite, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Správny súd sa totiž nijako nevysporiadal s argumentáciou, že žalobca nemohol byť účastníkom správneho konania, pretože predmetná stavba nebola posudzovaná z hľadiska vplyvu na životné prostredie. Zdôraznil, že napadnuté rozhodnutie sťažovateľa obsahuje dostatočne vyčerpávajúce zdôvodnenie a sú v ňom uvedené všetky úvahy, ktoré viedli správny orgán pri vyhodnotení dokazovania. Taktiež súhlasil so sťažovateľom, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, keď na riadne zistený skutkový stav podľa administratívneho spisu obsah správnej normy nesprávne interpretoval. Zo spisu totiž vyplýva, že žalobca nebol stavebníkom a ani vlastníkom stavby a žiaden z pozemkov v jeho vlastníctve nebol stavbou dotknutý a teda mu z tohto titulu neprináleží postavenie účastníka stavebného konania. Záverom dodal, že súhlasí aj s tvrdeniami sťažovateľa ohľadne odklonu od rozhodovacej praxe kasačného súdu a navrhol, aby kasačný súd rozhodol v zmysle navrhovaného petitu sťažovateľa.

19. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti ani k vyjadreniu pribratého účastníka konania nevyjadril.

III. Konanie na kasačnom súde

20. Prejednávaná vec bola dňa 20.02.2024 predložená Najvyššiemu správne súdu Slovenskej republiky (ďalej ako „kasačný súd“ alebo „Najvyšší správny súd“) a bola náhodným výberom technickým prostriedkami schválenými Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pridelená na rozhodnutie senátu 3S - sp. zn. 3Svk/27/2023. Z dôvodu nesprávneho zaradenia veci do senátu 3Svk, bola následne vec v súlade s § 14 písm. E Rozvrhu práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2024 v znení opatrení č. 1 až 3 a v zmysle § 51 ods. 1 a 8 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a

doplnení niektorých zákonov, opätovne pridelená technickými prostriedkami schválenými Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky na rozhodnutie senátu 4S - sp. zn. 4Svk/4/2024.

21. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný podľa § 21 písm. a) SSP v spojení s § 438 ods. 2 SSP, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 SSP), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP a postupom podľa § 455 SSP bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná.

22. Z predloženého administratívneho spisu súd zistil, že spoločnosť MH Invest, s.r.o. žiadosťou zo dňa 16.03.2016 žiadala o vydanie stavebného povolenia na stavbu „Príprava strategického parku Nitra“ v rozsahu stavebných objektov „Objekty elektrických vedení NN“ a „Objekty elektrických vedení verejného osvetlenia“ s miestom stavby: katastrálne územie Lužianky, Zbehy, Dražovce a Mlynárce. V žiadosti okrem iného stavebník uviedol, že územné rozhodnutie sa nevyžaduje, nakoľko stavba je súčasťou prípravy územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii pod č. 20801/2015-1000-356613 zo dňa 22.06.2015. Stavebný úrad vydal pod č. OU-NR-OVBP2-2016/017367-002 dňa 21. 03. 2016 formou verejnej vyhlášky oznámenie o začatí stavebného konania vo vyššie označenej veci. V podaní zo dňa 12.04.2016 podal žalobca námietky k oznámeniu o začatí stavebného konania.

23. Následne Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky ako príslušný stavebný úrad vydal rozhodnutie pod č. OU-NR-OVBP2-2016/017367-011 zo dňa 15. 04. 2016, ktorým žalobcu ako účastníka konania vylúčil z predmetného stavebného konania vo veci žiadosti o stavebné povolenie na stavbu „Príprava strategického parku Nitra“ v rozsahu stavebných objektov „Objekty elektrických vedení NN“ a „Objekty elektrických vedení verejného osvetlenia“, ktorú podala spoločnosť MH Invest s.r.o., a ktorá je vedená na stavebnom úrade pod č. OU-NR-OVBP2-2016/017367.

24. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie zo dňa 04.05.2016, o ktorom rozhodol odvolací správny orgán (v tom čase Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR) žalobou napadnutým rozhodnutím č. 16546/2016/B625-SV/36320/Pek zo dňa 10.06.2016 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa.

25. Uznesením č. k. 11S/238/2016-265 zo dňa 12.12.2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 11S/238/2016-406 zo dňa 25.01.2022 správny súd žalobu žalobcu odmietol podľa ust. § 98 ods. 1 písm. g) SSP ako neprípustnú z dôvodu, že stavebné povolenie vydané v predmetnom stavebnom konaní nadobudlo právoplatnosť ešte predtým, ako žalobca podal v predmetnej veci na správny súd žalobu, a tým bolo stavebné konanie právoplatne ukončené. Proti vyššie označenému rozhodnutiu podal žalobca kasačnú sťažnosť zo dňa 04.03.2019. O podanej kasačnej sťažnosti rozhodol Najvyšší správny súd v konaní pod sp. zn. 4Svk/16/2022 uznesením zo dňa 19.10.2022 tak, že zrušil uznesenie správneho súdu č. k. 11S/238/2016-265 zo dňa 12.12.2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 11S/238/2016-406 zo dňa 25.01.2022 a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že je povinný vec meritórne prejednať.

IV. Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

26. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

27. Podľa § 22 ods. 1 písm. a) SSP, najvyšší správny súd koná a rozhoduje o kasačných sťažnostiach vo veľkom senáte zloženom z predsedu senátu a šiestich sudcov, ak senát najvyššieho správneho súdu dospel pri svojom rozhodovaní k právnomu názoru, ktorý je odlišný od právneho názoru, ktorý už bol vyjadrený v rozhodnutí najvyššieho správneho súdu, a vec uznesením postúpil na rozhodnutie veľkému senátu.

28. Podľa § 59 ods. 1 písm. b) a c) stavebného zákona, účastníkmi stavebného konania sú osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté a ďalšie osoby, ktorým toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu.

29. Podľa § 24 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z. z., dotknutá verejnosť má postavenie účastníka v konaniach uvedených v tretej časti a následne postavenie účastníka v povoľovacom konaní k navrhovanej činnosti

alebo jej zmene, ak uplatní postup podľa odseku 3 alebo odseku 4, ak jej účasť v konaní už nevyplýva z osobitného predpisu. Právo dotknutej verejnosti na priaznivé životné prostredie, ktorá prejavila záujem na navrhovanej činnosti alebo jej zmene postupom podľa odseku 3 alebo odseku 4, môže byť povolením navrhovanej činnosti alebo jej zmeny alebo následnou realizáciou navrhovanej činnosti alebo jej zmeny priamo dotknuté.

30. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku správneho súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

31. K námietke sťažovateľa ohľadne odklonu od rozhodovacej praxe kasačného súdu vo veci súdnej preskúmateľnosti bez predloženia veci veľkému senátu kasačný súd uvádza, že nie každý odklon od rozhodnutia (právnych názorov) iného senátu aktivuje na strane odkláňajúceho sa senátu povinnosť predložiť vec veľkému senátu podľa § 22 ods. 1 písm. a) SSP. Vo veci sp. zn. 1Vs/1/2021 rozhodol veľký senát rozsudkom zo dňa 24.02.2022, v ktorom uviedol: „vývoj názorov sudcov na právne otázky je a bude prirodzený a častokrát aj žiadúci. Žiadúci práve preto, že rigidné právne názory, nereflektujúce vývoj právnej úpravy, spoločenských pomerov, náuky a doktríny, hrozia delegitimizáciou súdnej moci a jej označením za inštitúciu, ktorá prestala byť aktívnym participantom na demokratickom diskurze.

22. Kým sa však názorový vývoj v širšej spoločnosti môže diať v akejkoľvek forme bez inštitucionalizovaných rámcov, rovnaká sloboda sa nevzťahuje aj na vývoj právnych názorov na úrovni súdnych orgánov. Je tomu tak preto, že súdne rozhodnutia, prijaté úzkou skupinou na to výberovými procesmi a kompetentnosťou legitimizovaných sudcov (porov. nález Ústavného súdu zo 17. marca 2021 sp. zn. PL. ÚS 6/2018, body 39 a 41), majú celospoločenský dopad, a spoločnosť ich nemôže len tak zvrátiť. Je tomu tak aj preto, že súdne rozhodovanie je procesom rozumovým, nie vôľovým (porov. nález Ústavného súdu z 13. decembra 2012 sp. zn. II. ÚS 16/2011, č. 54/2012, bod 8), každý názor formulovaný súdom musí sprevádzať primerané odôvodnenie, čo platí o to viac vo vzťahu k právnemu názoru, ktorý prináša zmenu v podobe odklonu od doterajšej praxe na úrovni vrcholného súdu, proti rozhodnutiam ktorého, už nie sú prípustné žiadne opravné prostriedky.[...]

24. Požiadavky na konzistentnosť judikatúry a jej zmeny sú formulované Európskym súdom pre ľudské práva. Tento súd uznáva, že vývoj a zmena judikatúry nie sú samy osebe v rozpore s požiadavkami Dohovoru a ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože by to brzdilo rozvoj právneho uvažovania (napr. rozsudok veľkej komory z 20. októbra 2011 vo veci Nejdet Şahin and Perihan Şahin v. Turecko, č. sťažnosti 13279/05, bod 58). Rovnako to platí aj na úrovni vrcholných súdov (rozsudok z 20. mája 2008 vo veci Santos Pinto v. Portugalsko, č. sťažnosti 39005/04, bod 41).“

32. Kasačný súd zdôrazňuje, že dovolávanie sa ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu založenej rozhodnutiami nepublikovanými v oficiálnych súdnych zbierkach vyžaduje skúmanie opakovania vyjadreného právneho názoru v rozhodovacej činnosti, ako aj skúmanie jeho prirodzeného vývoja (podobne BOBEK, M.; KÜHN, Z. a kol.: Judikatura a právní argumentace. 2. přepracované a aktualizované vydání. Praha: Auditorium, 2013, str. 111 - 112). Ide o bádanie spojené s autentickou snahou porozumieť názorom, ktoré ustálená judikatúra vo svojom vývoji komunikuje. Rozhodnutie stojace na začiatku totiž nemusí vyjadrovať ustálený právny názor kasačného súdu v celej jeho komplexnosti, ustálenosti, ktorú nadobudol konfrontovaním s ďalšími prípadmi sťažovateľov a s prístupmi jednotlivých senátov kasačného súdu. Za ustálený právny názor kasačného súdu je preto potrebné považovať práve taký právny názor a v takom znení, ako obstál v týchto ďalších justičných konfrontáciách (Uznesenie najvyššieho správneho súdu sp. zn. 2Sžfk/45/2020 zo dňa 24.11.2021).

33. Uvedené závery poukazujú na nezastupiteľnú a neobíditeľnú úlohu veľkého senátu najvyššieho, resp. najvyššieho správneho súdu pri zjednocovaní judikatúry kasačných senátov, a tým pri nastoľovaní právnej istoty. No na druhej strane zároveň predpokladajú, že ojedinele vyslovený právny názor za určitých okolností nemusí mať precedenčné účinky, resp. nemusí sa jednať o ustálenú súdnu prax.

34. Uplatňujúc vyššie uvedené kritériá na preskúmanú vec kasačný súd konštatuje, že rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Sžk/1/2020 zo dňa 29.01.2020 a sp. zn. 8Sžk/31/2019 zo dňa 18.12.2019, na ktoré odkazuje sťažovateľ, neboli publikované v žiadnej z oficiálnych zbierok najvyšších súdnych autorít. Z hľadiska ich prípadných precedenčných účinkov, ktorých sa sťažovateľ dovoľáva, je potrebné skúmať ich ďalšie uplatňovanie v rozhodovacej činnosti kasačného súdu.

35. Následná rozhodovacia prax zotrvala v právnom názore, že nemožno odmietnuť správnu žalobu ani zastaviť správne súdne konanie, ktorého predmetom je prieskum rozhodnutia o vylúčení žalobcu z kola dačného, resp. stavebného konania z dôvodu, že administratívne konanie už bolo právoplatne ukončené, ale správnu žalobu je potrebné meritórne prejednať (k tomu pozri uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 10Sžk/14/2019 zo dňa 26.05.2020, uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 3Sžk/6/2020 zo dňa 15.10.2020, uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 1Sžk/17/2019 zo dňa 08.12.2020, uznesenie

Najvyššieho súdu sp. zn. 10Sžk/20/2020 zo dňa 01.04.2021, uznesenie Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 2Sžk/32/2019 zo dňa 27.09.2021, uznesenie Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 1Sžk/42/2020 zo dňa 20.10.2021, uznesenie Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 5Sžk/16/2020 zo dňa 30.11.2021, uznesenie Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 4Svk/16/2022 zo dňa 19.10.2022 a uznesenie Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 10Sžk/28/2022 zo dňa 26.10.2022).

36. Kasačný súd konštatuje, že za uvedenej situácie nemožno pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia správneho súdu konštatovať dôvodnosť kasačných námietok podľa § 440 ods. 1 písm. f) a h) SSP, ak tento rešpektoval právne záväzný názor vyjadrený v uznesení Najvyššieho súdu sp. zn. 4Svk/16/2022 zo dňa 19.10.2022 (ktorým zrušil uznesenie správneho súdu č. k. 11S/238/2016-265 zo dňa 12.12.2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 11S/238/2016-406 zo dňa 25.01.2022 o odmietnutí žaloby žalobcu a vec mu vrátil na ďalšie konanie), a to aj s ohľadom na to, že tento postup je súladný s aktuálnou ustálenou rozhodovacou praxou kasačného súdu.

37. S uvedenou ustálenou praxou kasačného súdu súvisí aj právomoc správneho súdu, konať a rozhodovať v predmetnej veci. Správna žaloba totiž mala byť podľa sťažovateľa odmietnutá podľa § 7 písm. e/ v spojení s § 98 ods. 1 písm. g/ SSP, keďže žalobca - podľa sťažovateľa - nekonkretizoval svoje subjektívne práva, na ktorých mal byť rozhodnutiami správnych orgánov dotknutý, čo dopadá na to, že správne sudy nemali - podľa sťažovateľa - právomoc vo veci konať a rozhodovať. Tento predpoklad sťažovateľa je však v rozpore napr. s právnym názorom vyjadreným v uznesení Najvyššieho súdu sp. zn. 10Sžk/14/2019 zo dňa 26.05.2020 a uznesením Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 4Svk/16/2022 zo dňa 19.10.2022. Najvyšší správny súd v tomto kontexte poukazuje aj na znenie ustanovenia § 7 písm. e/ SSP, podľa ktorého sú procesné rozhodnutia zo súdneho prieskumu vylúčené len za splnenia kumulatívnej podmienky, že nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania. „Podľa názoru kasačného súdu, rozhodnutia správnych orgánov, ktorých prieskumu sa žalobca domáhal, mohli mať za následok ujmu na jeho subjektívnych právach, keďže dňom právoplatnosti rozhodnutia o vylúčení žalobcu z okruhu účastníkov stavebného konania, žalobca formálne stratil všetky procesné práva. Rozhodnutie o vylúčení zo správneho konania je svojou povahou negatívnym rozhodnutím, t. j. nejedná sa o rozhodnutie, ktorým by sa konštitutívne priznávali účastníkovi subjektívne práva, príp. ukladali povinnosti, ale naopak účastník konania stráca, resp. prichádza o práva, ktoré inak pred právoplatnosťou predmetného rozhodnutia mohol riadne vykonávať. Strata práv pritom nemusí existovať len v procesnej rovine, ale môže sa nepochybne následne prejavíť aj v hmotnoprávnej sfére sťažovateľa. Ak bol totiž sťažovateľ vylúčený z predmetného konania, nemohol v tomto konaní (od právoplatnosti jeho vylúčenia) uplatňovať svoje práva, a tým ovplyvniť priebeh, ako ani výsledok samotného konania, ktorého záver môže/mohol mať dopad na práva a právom chránené záujmy sťažovateľa (ak má, resp. mal mať status účastníka konania)“ (uznesenie Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 4Svk/16/2022 zo dňa 19.10.2022).

38. Naviac, ak sťažovateľ tvrdil, že z týchto dôvodov je daný kasačný bod podľa § 440 ods. 1 písm. a) SSP, kasačný súd sa s týmto názorom sťažovateľa stotožniť nemohol. Do právomoci správnych súdov v správnom súdnom konaní patrí podľa § 6 SSP v prvom rade preskúmanie zákonnosti rozhodnutí a opatrení orgánov verejnej správy (konanie o všeobecnej správnej žalobe - § 177 až § 193 SSP, konanie o správnej žalobe vo veciach správneho trestania - § 194 až § 198, konanie o správnej žalobe v sociálnych veciach - § 199 až § 205 SSP a konanie o správnej žalobe vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia - § 206 až § 241 SSP), poskytovanie ochrany pred nečinnosťou orgánu verejnej správy (§ 242 až § 251 SSP) a ochrany proti inému zásahu orgánu verejnej správy (§ 252 až § 263 SSP). Je nesporné, že súdny prieskum rozhodnutia žalovaného, ktorým bol žalobca ako účastník konania vylúčený z príslušného stavebného konania, spadá do právomoci správnych súdov. Neexistencia právomoci správneho súdu a prípadná neprípustnosť prieskumu predmetu žaloby sú dve právne odlišné kategórie, pričom z dôvodov uvedených vyššie v tomto rozhodnutí, podľa názoru kasačného súdu, boli v súdnej veci splnené zákonné podmienky na to, aby krajský súd pojal do súdneho prieskumu žalobou napadnuté rozhodnutie, resp. aby o ňom rozhodol a zároveň nie je správny predpoklad sťažovateľa, že by vo veci nebola daná právomoc správnych súdov.

39. Odhliadnuc od toho, v správnej žalobe žalobca uviedol, že má za to, že ho žalovaný nepreskúmateľným rozhodnutím vylúčil z konania a nevysporiadal sa s ním uvedenými skutočnosťami, čo je nepochybne možné vyhodnotiť ako námietku dotknutosti na jeho subjektívnych právach (i keď vo všeobecnej rovine). Pokiaľ sťažovateľ namietal, že správny súd sa námietkou, že neboli dotknuté subjektívne práva žalobcu nezaoberal, tak na túto námietku mu správny súd nepriamo odpovedal v bode 41. a 46. napadnutého rozsudku tak, že je viazaný uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 4Svk/16/2022 zo dňa 19.10.2022, z ktorého vyplýva povinnosť vec meritórne prejednať.

40. Ohľadne námietok sťažovateľov k samotnému účastníctvu žalobcu v stavebnom konaní, kasačný súd zdôrazňuje, že správny súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil z dôvodu nedostatočného odôvodnenia vo vzťahu k účastníctvu žalobcu v stavebnom konaní (i) podľa § 59 ods. 1 písm. b) stavebného zákona (k tomu pozri bod 52 napadnutého rozsudku) a (ii) podľa § 59 ods. 1 písm. c) stavebného zákona (k tomu pozri bod 53 napadnutého rozsudku). Ustanovenie § 59 ods. 1 stavebného zákona definuje účastníkov stavebného konania, resp. upravuje okruh účastníkov tzv. pozitívnou enumeráciou, t. j. uvedením konkrétnych subjektov, ktorým postavenie účastníka v konaní priznáva. V súvislosti s účastníctvom v stavebnom konaní kasačný súd opakovane judikoval, že keďže stavebný zákon výslovne pomenúva účastníkov každého konania podľa stavebného zákona osobitne a odlišne, ako sú účastníci konania definovaní vo všeobecnom predpise o správnom konaní, aplikujúc ustanovenie § 140 stavebného zákona uvedené vylučuje aplikáciu ustanovení správneho poriadku vo vzťahu k účastníkom stavebného konania.

41. Kasačný súd preskúmal argumenty sťažovateľov, že žalobca namietal svoje účastníctvo v predmetnom stavebnom konaní vo všeobecnej rovine a že správne orgány vyčerpávajúco reagovali na námietky žalobcu v administratívnom konaní. Kvalita a obsah námietok v podaniach žalobcu v administratívnom konaní (prihlásenia do konania a odvolanie) do značnej miery predurčujú spôsob vybavenia týchto podaní - v zodpovedajúcej miere detailov v relevantných právnych, resp. skutkových otázkach. Preto sa kasačný súd detailne zameril na to, či obsah napadnutého rozhodnutia žalovaného a prvostupňového rozhodnutia stavebného úradu sa v dostatočnej miere vysporiadali s tvrdeniami žalobcu, ktorý namietal, že mal byť účastníkom administratívneho konania. Inak povedané, kľúčová pre právne posúdenie tejto veci je otázka, či bol zachovaný minimálny štandard odôvodnenia preskúmaných rozhodnutí, a to aj s ohľadom na žalobcove námietky v administratívnom konaní, t. j. či je z jeho obsahu preskúmaných rozhodnutí zrejmé, aké úvahy viedli orgán stavebný úrad a žalovaného k rozhodnutiu o tom, že žalobca nie je účastníkom predmetného stavebného konania v zmysle § 59 ods. 1 písm. b) a c) stavebného zákona.

42. K účastníctvu podľa § 59 ods. 1 písm. b) stavebného zákona v priebehu stavebného konania žalobca pôvodne v podaní zo dňa 12.04.2016 tvrdil, že je osobou, ktorá má vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak jej vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté. Na uvedené námietky stavebný úrad v prvostupňovom rozhodnutí reagoval tak, že „pozemky v jeho vlastníctve nebudú žiadnym spôsobom povoľovanou stavbou dotknuté, nie sú ani susediacimi pozemkami, na ktorých sa bude predmetná stavba realizovať, a preto nie sú jeho vlastnícke práva predmetnou stavbou žiadnym spôsobom dotknuté“.

43. Žalobca následne argumentáciu k účastníctvu podľa § 59 ods. 1 písm. b) stavebného zákona rozšíril v odvolaní zo dňa 04.05.2016 tak, že namietal, že pojem „susedná nehnuteľnosť“ je v zmysle judikatúry potrebné vykladať extenzívne, a to v tom smere, že treba skúmať, či užívanie nehnuteľnosti môže byť navrhovanou stavbou dotknuté. Na uvedené sťažovateľ reagoval tak, že dodal, že žalobcove pozemky sa nachádzajú v katastrálnom území G. a následne uviedol, že stavebný úrad správne vyhodnotil, že pozemky, ktoré sú vo vlastníctve žalobcu nebudú zastavané objektmi stavby a nie sú ani susednými pozemkami. Práve nezohľadnenie námietok v odvolaní k účastníctvu podľa § 59 ods. 1 písm. b) stavebného zákona považoval správny súd za nedostatočne odôvodnené, a teda za dôvod pre zrušenie preskúmaných rozhodnutí.

44. V tomto smere kasačný súd konštatuje, že už reakcia stavebného úradu na vyjadrenia žalobcu v prihlásení sa do stavebného konania je veľmi strohá bez jednoznačného vysvetlenia, prečo nie sú žalobcove pozemky navrhovanou stavbou dotknuté. Je potrebné súhlasiť s názorom správneho súdu, že napadnuté rozhodnutie sťažovateľa neobsahuje žiadnu relevantnú skutkovú ani právnu argumentáciu k žalobcovým tvrdeniam.

45. Napriek tomu, že žalobca následne v odvolaní zo dňa 04.05.2016 predložil ďalšiu, voči prvostupňovému rozhodnutiu konkurujúcu argumentáciu (uviedol, že je potrebné skúmať dotyk na právach aj pri nehnuteľnostiach, ktoré nesusedia s navrhovanou stavbou), sťažovateľ na uvedené reagoval veľmi stroho. Nad rámec argumentácie stavebného úradu skonštatoval, že stavba sa nachádza v katastrálnom území G. a tieto nie sú pozemkami, na ktorých sa má stavba uskutočňovať a nie sú susednými pozemkami. Ďalej odkázal na zhodnotenie v prvostupňovom rozhodnutí. Akokoľvek sťažovateľ argumentuje tým, že námietky žalobcu sú nedôvodné, uvedené nič nemení na tom, že dôsledné vyrovnanie sa s argumentáciou k účastníctvu podľa § 59 ods. 1 písm. b) stavebného zákona obsiahnutou v odvolaní žalobcu preskúmané rozhodnutia neobsahujú. Z jednoduchého konštatovania, že sa žalobcove pozemky nachádzajú v inom katastrálnom území, bez ďalšieho nevyplýva, že sa žalovaný dôsledne zaoberal odvolacou námietkou, že by žalobcove pozemky mohli

byť navrhovanou stavbou dotknuté. Správne orgány sa v tomto ohľade mali vyjadriť konkrétnejšie, napr. mali aspoň približne ozrejmiť, koľko je navrhovaná stavba vzdialená od žalobcových pozemkov a následne posúdiť, či navrhovanou stavbou môže dôjsť k zásahu do vlastníckych oprávnení žalobcu k jeho pozemkom, čo žalobca v odvolaní namietal, keď poukázal na čl. 12 a čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky aj na vybranú judikatúru. Uvedené za správne orgány nemohol urobiť správny ani kasačný súd, preto sa kasačný súd stotožnil so závermi správneho súdu o nepreskúmateľnosti rozhodnutí v tejto súvislosti a potrebe ich zrušenia.

46. Vo vzťahu k účasti podľa § 59 ods. 1 písm. c) stavebného zákona kasačný súd poukazuje na nasledovné skutočnosti. Žalobca tvrdil, že by mu malo byť priznané účastníctvo v tomto stavebnom konaní aj podľa osobitného predpisu až v odvolaní zo dňa 04.05.2016, keď uviedol, že bol účastníkom zisťovacieho konania, pričom vyjadril presvedčenie, že uvedené je pre stavebný úrad notoricky známou skutočnosťou. Na to sťažovateľ v napadnutom rozhodnutí reagoval tak, že konkrétna navrhovaná činnosť nebola predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie a ani zisťovacieho konania. Uvedené konštatovanie správny súd vyhodnotil v bode 53 napadnutého rozsudku za nedostatočné, nakoľko z preskúmaných rozhodnutí nie je zjavné, na základe akej skutkovej a právnej argumentácie dospel sťažovateľ k záveru, že i keď bol žalobca účastníkom zisťovacieho konania navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project“, neprináleží mu postavenie účastníka konania podľa § 59 ods. 1 písm. c). V tejto súvislosti správny súd poukázal na to, že predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie podľa zákona č. 24/2006 Z. z. sú strategické dokumenty ako aj navrhované činnosti, nie stavby.

47. Kasačný súd v tomto smere je toho názoru, že sťažovateľ bol povinný jasne a dôkladne vysvetliť vzťah medzi navrhovanou činnosťou „Automotive Nitra Project“ a stavbou „Príprava strategického parku“, ktorá podľa tvrdenia sťažovateľa nebola predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie a ani zisťovacieho konania. Uvedené za sťažovateľa nemohol dopĺňať správny ani kasačný súd, preto sa kasačný súd stotožnil so závermi správneho súdu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia v tejto časti.

48. Podľa názoru kasačného súdu, kladenie vyšších nárokov na kvalitu odôvodnenia preskúmaných rozhodnutí vyplýva aj zo skutočnosti, že o vylúčení žalobcu z okruhu účastníkov stavebného konania, žalobca formálne stratil všetky procesné práva. Preto nemožno považovať za prílišný formalizmus, ak správny súd zotrval na požiadavke riadneho odôvodnenia rozhodnutí, ktoré sa v dostatočnej miere a zrozumiteľne vysporiadajú zo žalobcovými argumentmi, konkrétne s tým, prečo dospeli k záveru, že pozemky žalobcu nebudú navrhovanou stavbou dotknuté a prečo dospeli k záveru, že predmetná stavba nebola súčasťou zisťovacieho konania, ktorého bol žalobca účastníkom.

49. Kasačný súd sa z vyššie uvedených dôvodov nestotožnil s námietkami sťažovateľa voči napadnutému rozsudku správneho súdu uvedenými v kasačnej sťažnosti. Podanú kasačnú sťažnosť považuje za nedôvodnú, a preto podľa § 461 SSP rozhodol spôsobom, ktorý je uvedený vo výroku tohto rozsudku.

50. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd v zmysle § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov kasačného konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady bude rozhodnuté v zmysle § 175 ods. 2 SSP. Sťažovateľovi, ktorý nebol v konaní úspešný, kasačný súd právo na náhradu trov konania nepriznal. Pribratému účastníkovi konania a osobe zúčastnenej na konaní trovy kasačného konania nevznikli, preto im náhradu trov kasačného konania kasačný súd nepriznal.

51. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s ust. § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.